

EITNER KAZIMIERZ (1888-1940)

Urodził się 6 lutego 1888 roku w Gostyniu, w rodzinie Wojciecha i Anny z Frąckowiaków. Służył w żandarmerii krajowej w Poznaniu. 10 października 1919 roku ukończył kurs dla żandarmów. Był żołnierzem w wojnie polsko-bolszewickiej 1920 roku. Po demobilizacji wstąpił do Policji Państwowej województwa poznańskiego. Został starszym przodownikiem. W 1937 roku pełnił służbę na posterunku w Podzamczu w powiecie kępińskim, następnie do września 1939 roku był komendantem posterunku w Rychtalu, w tym samym powiecie. We wrześniu 1939 roku w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był osadzony w obozie w Ostaszkowie. Wywieziony został 4 kwietnia 1940 roku zgodnie z listą NKWD z 1 kwietnia 1940 roku poz. 60 i 5 kwietnia przekazany przez komendanta konwoju na stacji w Kalininie (obecnie Twier) funkcjonariuszowi wydziału specjalnego zarządu obwodowego NKWD. Zastrzelony późnym wieczorem jeszcze tego samego dnia lub w nocy z 5/6 kwietnia, a jego zwłoki wrzucono do zbiorowego dołu we wsi Miednoje. Był odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921 („Polska Swemu Obrońcy”) i Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Był żonaty, miał syna i trzy córki.

A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s. 235; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 285; *Lista ostaszkowska*, Szczytno 1993, s. 52; *Rozstrzelani w Twierze*, Warszawa 1997, s. 65; *Naznaczeni piętnem Ostaszkowa*, Warszawa 2000, s. 448; *Miednoje: księga cmentarna*, Warszawa 2006, W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 47.